

да се прѣмѣсти на сухо, а не тоя-си-чясъ да се носи и люшка на рѣцѣ или да се люлѣе. Отъ такъво люшканіе и люленіе дѣте-то само се полинява та става опорито. Доклѣ е дѣте-то повито и лѣжи равно, ако се люшка кротичко, то нѣма да се поврѣди, защото то е сѣщо като да се люлѣе на люлкѣ. Друго е пакъ кога на пятый или на шестый мѣсяць го заносять на рѣцѣ; тогава естествено то не може да сѣди съвѣсмъ право, а се навежда и клима ту на еднаъ, ту на другаъ странѣ наспротивъ рѣкѣ-тѣ, на коьнто се носи, на лѣвѣ-тѣ или на дѣсѣвѣ-тѣ. Кога майка-та или вая-та носи дѣте-то все на еднаъ рѣкѣ, за страхъ е да му се не искриви грѣбнакѣтъ, найповече кога се носи неповито. За това гядай да носишь дѣте-то рядомъ и на еднаъ-тѣ и на другаъ-тѣ рѣкѣ.

Друго зло отъ носеніе-то е, че дѣте-то се приучи на носеніе. Ако ревне, ты на часа недѣй го двигай и носй, нѣ само му попохорати нѣчто мило, погали го или му поиграй съ рѣчицы-ты та го поваювай (позалиши), и щенъ видишь, че то ще прѣстане отъ да плаче; а много пѣти стига да приближи при дѣте-то нѣкой, който му е драгъ, и то ще се прѣдвори и укроти. Кога е така, то за что да се носи и люлѣе чтомъ заплаче? Такъва неразборія често се наказва. Ако се научи дѣте-то да го носять и да го люшкать на рѣцѣ, то отпослѣ вече само съ това го можешъ укроти, па кога се бѣде поболело ты щенъ-бы принѣдена по цѣлѣ ноць да висинъ надъ него и да се мѣчишь. Колко ли ноци остаятъ безъ сьнъ майки и пѣстунки само отъ своѣ добрѣ волѣ, или защото единъ пѣтъ сбръкали! Такъва приука еще отъ прѣвъ